

02.08.1993

ניזהר מלהיכנס לביצה הלבנונית - אנחנו מזהרים. כנראה איש לא התערר עד כה לעובדה, שאנו שקועים בביצה עד צוואר, בלי יכולת להיחלץ - בביצה שנקראת הגדה המערבית ורצועת עזה. לו היינו פונים עורף שם, במצב הנוכחי, רק לרגע קט - הקטיושות היו עפות למחרת אל רצועת החוף ולאשקלון. הביצה היא לבנונית במלוא מובן המילה: גם כאן בעצם אין עם מי לדבר. אין למשלחת הפלשתינית סמכות לעשות אתנו שלום - בתנאים שעבורנו קבילים. הביצה היא לבנונית משום שנקודת האחיזה בה היא דמשק: לא אנחנו השגנו את היעדים במבצע -דין וחשבון- שם, אלא אסאד. הפליטים החוזרים לבתיהם הרוסים הם שמרחיבים את הבסיס לחיזבאלה, לא מצרים אותו. אסאד מחזיק ידו על הברז שם, לא צ.ה.ל. ונרגיש את ידו גם בשטחים, בהמשך מו"מ והחשבון בטח כבר מונח על שולחנו של רבין. לפני עשר שנים אפשר היה להשיג את השלום בעד פרוטות, בהשוואה להיום.